

Dries Verhoeven

Songs For Thomas Piketty

★★★★☆

VERHOEVEN LAAT GETTOBLASTERS BEDELEN

Dick van Teylingen

17 maart 2016

Gezien op 16 maart 2016, Festival De Keuze, Centrum Rotterdam

De ongelijkheid in de wereld groeit en dreigt de samenleving te ontwrichten. Zelfs in een welvarende stad als Rotterdam word je soms op straat geconfronteerd met armoede, ook al doet de gemeente haar best om armoede van de straat te houden. Dries Verhoeven verbeeldt die tendens door bedelaars en daklozen te vervangen door hun stemmen op gettoblasters.

Thomas Piketty voorspelt steeds toenemende sociale ongelijkheid omdat de opbrengst op kapitaal groter is dan de economische groei. Het gevolg is maatschappelijke onvrede en de ondermijning van democratische verworvenheden. Het is de taak van de politiek om dat te beheersen, maar die doet vooral cosmetisch werk: de gevolgen van armoede weghouden uit de openbare ruimte.

In het centrum van Rotterdam heeft Dries Verhoeven op straat tien bedelende gettoblasters neergezet; het kaartje met de vindplaatsen is te vinden op de site van Festival De Keuze of bij de kassa van de Rotterdamse Schouwburg.

Wie op pad gaat om de *Songs For Thomas Piketty* te zoeken, hoort uit de kastjes de gebruikelijke teksten. Heeft u misschien wat kleingeld voor mij? Goedendag, kunt u me helpen? Kunt u misschien een euro missen? En dan klinken er liedjes, met verschillende accenten en in verschillende talen. Bij het stadhuis doet een buitenlandse stem zijn uiterste best om het Wilhelmus te vertolken. Op winkelwadhalla De Lijnbaan hoor je een Oost-Europees liedje, bij De Bijenkorf klinkt *De internationale* en aan de overkant, bij het World Trade Center *Alle Menschen werden Brüder*. Op de geluidsapparatuur staat een schoteltje met wat muntjes.

Het heeft zijn voordelen, de anonimisering van het bedelaarschap. De bedelaar kan thuisblijven en hoeft geen vernederingen te ondergaan. De voorbijganger wordt niet geconfronteerd met een persoon die het minder heeft dan hij en hoeft niet te kiezen tussen medelijden, wantrouwen, irritatie en onverschilligheid. Of minachting: op de dag waarop *Songs For Thomas Piketty* de lucht in ging werd bekend dat PSV-supporters in Madrid gloeiende muntjes naar bedelaars gooiden, precies zoals in de negentiende eeuw Leidse corpballen het gepeupel behandelden.

Intussen verliest door de ‘sanering’ de openbare ruimte zijn functie van spiegel van de samenleving. Willen we leven in een omgeving waaruit de onaangenaamheden zijn weggefilterd, in een geïdealiseerde versie van de samenleving, of vinden we dat we ook tijdens het winkelen geconfronteerd moeten worden met hoe de wereld in elkaar zit? Dat zijn de vragen die Verhoeven zijn publiek voorlegt. Hij heeft daarvoor een even simpele als effectieve vorm gevonden.

Songs For Thomas Piketty laat zien hoe ruim het Rotterdamse Festival De Keuze het fenomeen theater neemt. Daarin heeft ook een installatie als deze van Dries Verhoeven een plaats, die raakt aan beeldende kunst en ideeëntheater. Applaudiseren hoeft niet, maar je komt wel thuis met vragen waarvan je niet wist dat je ze had.

Foto: Sander Marsman

ELDERS

Nog geen andere recensies